

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/16/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012211183
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2015
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012211183.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: Lesoochránárske zoskupenie VLK, so sídlom Tulčák č. 26, Prešov, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúra 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7679/2012-1.10 (99/2012-rozkl.) zo dňa 3. októbra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2013, č. k. 1S 2523/2012-75, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 12. decembra 2013, č. k. 1S 2523/2012-75 m e n í tak, že konanie z a s t a v u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 12.12.2013, č. k. 1S 2523/2012-75, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutie žalovaného č. 7679/2012-1.10 (99/2012-rozkl.) zo dňa 03.10.2012, ktorým bol na základe rozkladu žalobcu potvrdené prvostupňového rozhodnutia žalovaného č. 6037/2012-2.2 zo dňa 08.08.2012 o povolení výnimky podľa § 35 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 543/2002 Z. z.“) zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ zák. č. 543/2002 Z. z., a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v intraviláne obce Štôla do 31.10.2012.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalovaný správny orgán neporušil ustanovenia správneho poriadku a postupoval v súlade s ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku a vykonal dostatočné dokazovanie za účelom udelenia výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c/ zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „ZOPK“).

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vecne správne a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku krajského soudu podal v zákonné lhůtě odvolání žalobce, který namíтал, že rozsudek není dostatečně zdůvodněný podle § 157 ods. 2 a 4 O.s.p. a poukázal na rozhodovací prax Nejvyššího soudu Slovenské republiky (rozhodnutí 1Sžp/3/2012) ako aj rozhodovací prax Ústavného soudu SR. Podle žalobce ani jeden z orgánů nevykonával dostatečné dokazování a navrhol rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému na další konání.

K odvolání žalobce se vyjádřil žalovaný tak, že žádal rozsudek jako věcně správný podle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší soud Slovenské republiky jako soud odvolací podle § 10, § 246c a § 250ja O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudek soudu prvního stupně spolu s konáním, které mu předcházelo, a to bez nariadenia pojednávání podle § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospěl k závěru, že konání je potřebné zastavit.

Podle § 244 ods. 1 O.s.p. v správném soudnictví preskúmajajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnost rozhodnutí a postupů orgánů veřejné správy.

Podle § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutími správných orgánů sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osob alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osob alebo právnických osob priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podle § 82 ods. 9 písm. a/ zák. č. 543/2002 Z. z. o ochrane přírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon o ochrane přírody“) orgán ochrany přírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podle § 89 ods. 3 písm. b/ zákona o ochrane přírody rozhodnutí vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Najvyšší soud Slovenské republiky poukazuje na uvedené zákonné ustanovenia ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššího soudu Slovenské republiky, č. Snj 72/2013, z 24.06.2014, podľa ktorého neplatnosť povolené výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán, resp. súd preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

V danej veci bol napadnutým rozhodnutím povolený odstrel medveďa hnedého na v intraviláne obce Štôla, ako aj najviac vo vzdialenosti 500 m od zastavaného územia - odo dňa právoplatnosti rozhodnutia do 31.10.2012. Čas, do ktorého bola povolená realizácia výnimky na odstrel medveďa hnedého v uvedenej obci, teda uplynul už v čase rozhodovania krajského soudu.

Z dôvodu, vyjadreného jednoznačne v uvedenom stanovisku Správneho kolégia Najvyššího soudu Slovenské republiky, odvolací súd rozsudek krajského soudu zmenil a konanie zastavil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší soud Slovenské republiky tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku podle § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutí přijal senát Nejvyššího soudu Slovenské republiky v pomere hlasů 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdech a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.